

Przyjmijmy pionową oś symetrii jako oś OY, a za oś OX przyjmijmy poziomą podstawę trójkąta. Wtedy boki trójkąta opisują równania prostych: $x = (3/8)y - (3/2)c$ oraz $x = -(3/8)y + (3/2)c$. Te proste będą granicami całkowania po trójkącie. Całkowanie po prostokącie odbywa się w granicach $x = \pm 2c$.

Środek ciężkości. Najprościej byłoby obliczyć masy trójkąta i prostokąta, i wiedząc, gdzie są ich środki ciężkości na osi OY (w pozycjach $(4c/3)$ i $-(3/4)c$) znaleźć od razu środek ciężkości całej figury. Ale zrobmy to "formalnie".

Współrzędna środka ciężkości $x_s = 0$ ze względu na symetrię względem osi OY. Obliczamy współrzędną y_s . Aby uniknąć nadmiaru pisania przyjmijmy, że gęstość powierzchniowa figury $\sigma = 1 \text{ kg/m}^2$. Dzielimy trójkąt i prostokąt na poziome paski o szerokości dy . W przypadku trójkąta masa dm takiego paska jest równa $dy \int_{x_1}^{x_2} dx$ gdzie x_1 i x_2 są punktami przecięcia paska z prostymi o wzorach zapisanych na początku. W przypadku prostokąta masa paska to po prostu $4c dy$. Do obliczenia jest więc całka:

$$y_s = \frac{\int \int y dm}{M} = \frac{\sigma}{M} \int_0^{4c} \left(\int_{x_1}^{x_2} dx \right) y dy - \frac{\sigma}{M} \int_0^{(3/2)c} 4c y dy$$

gdzie M jest masą całej figury równą: $\sigma \cdot 3c \cdot 4c/2 + \sigma \cdot (3/2)c \cdot 4c = 9\sigma c^2$ (nie będę się wygłupiał z obliczaniem masy trójkąta i prostokąta przez całkowanie). Przed drugą całką stoi minus bo prostokąt leży pod osią OX.

Pierwsza z całek po dx daje po prostu "x" w granicach wyznaczonych przez wzory prostych czyli wielkość: $-(3/8)y + (3/2)c - [(3/8)y - (3/2)c] = 3c - (3/4)y$. W rezultacie mamy do policzenia całkę:

$$y_s = \frac{1}{9c^2} \left[\int_0^{4c} y [3c - (3/4)y] y dy - (9/2)c^3 \right] = \frac{8c^3 - (9/2)c^3}{9c^2} = \frac{7}{18}c$$

Przyznaję, że ładnie to nie wychodzi... Środek ciężkości całości leży w trójkącie, nieco mniej niż $(1/2)c$ powyżej jego podstawy. Zweryfikujmy to jeszcze licząc ważoną średnią (wagami są masy trójkąta i prostokąta) położenia środków ciężkości. Środek ciężkości trójkąta - przypominam - leży nad osią OX w odległości $(4/3)c$ od niej, środek ciężkości prostokąta poniżej osi, w odległości $(3/4)c$.

$$y_x = \frac{(4/3)c \cdot 6c^2 - (3/4)c \cdot 3c^2}{6c^2 + 9c^2} = \frac{7}{18}c$$

Zgadza się. Ponieważ to y_s wychodzi takie nieprzyjemne będziemy liczyć na następnej stronie moment bezwładności względem podstawy trójkąta, a następnie użyjemy twierdzenia Steinera aby przesunąć do do położenia y_s .

Moment bezwładności względem osi OY jest łatwiejszy, bo figura jest symetryczna względem tej osi. Mamy do policzenia całkę: $I_x = \int \int x^2 dm$. Ponownie dzielimy figurę na trójkąt i prostokąt i używamy tych samych granic całkowania, co poprzednio, tylko w wewnętrznej całce jest teraz x^2 . Wtedy:

$$I_x = \sigma \int_0^{4c} \left(\int_{x_1}^{x_2} x^2 dx \right) dy + \sigma \int_0^{(3/2)c} \left(\int_{-2c}^{2c} x^2 dx \right) dy$$

Zauważ, że **dobajemy** trójkąt i prostokąt, bo jest x^2 pod całką. Jak się to policzy (użyłem programu) to wychodzi:

$$I_x = \frac{41}{4} \sigma c^4$$

Zwróć uwagę, że "c" ma wymiar metra, σ ma wymiar kg/m^2 więc całe wyrażenie ma wymiar kg m^2 . (ciąg dalszy na następnej stronie)

Moment bezwładności względem osi OX liczymy dodając momenty bezwładności trójkąta i prostokąta względem podstawy trójkąta. Wzór jest podobny do tego, używanego do obliczania środka masy, tylko zamiast y piszemy y^2 oraz sumujemy obie całki.

$$I'_y = \int \int y^2 dm = \sigma \int_0^{4c} \left(\int_{x_1}^{x_2} dx \right) y^2 dy + \sigma \int_0^{(3/2)c} 4c y^2 dy$$

Zauważ, że napisałem I'_y bo to nie jest jeszcze moment bezwładności względem środka masy.

Wykonujemy wewnętrzną całkę jak poprzednio i mamy:

$$I'_y = \sigma \left[\int_0^{4c} y^2 [3c - (3/4)y] dy + \sigma (9/2)c^4 \right] = 16c^4 + (9/2)c^4 = \frac{41}{2} \sigma c^4$$

Ostatni krok do wyznaczenia momentu bezwładności względem osi przechodzącej przez środek masy to użycie tw. Steinera:

$$I_y = I'_y - M y_s^2 = \frac{41}{2} \sigma c^4 - 9 \sigma c^2 \cdot \frac{7^2}{18^2} c^2 = \frac{689}{36} \sigma c^4$$

Moment dewiacji jest określany całką: $I_{xy} = \int \int xy dm$ Poprawka na twierdzenie Steinera jest tutaj zerem gdyż współrzędna x_s leży na osi symetrii układu, będącej jednocześnie jedną z osi głównych. Do policzenia mamy więc całkę:

$$I_{xy} = I'_{xy} = \sigma \int_0^{4c} \left(\int_{x_1}^{x_2} x dx \right) y dy + \sigma \int_0^{(3/2)c} \left(\int_{-2c}^{2c} x dx \right) y dy = 0$$

Zauważ, że obie całki po dx zerują się wskutek symetrii względem pionowej osi. Dlatego cały wynik jest zerem - brak jest momentów dewiacyjnych.

Wynika z tego także, że osie przechodzące przez punkt $(0; 7/18)$ i równoległe do przyjętych początkowo osi OX i OY są jednocześnie **głównymi osiami bezwładności**.

Przykro mi, ale nie wiem, co to jest "koło Landa-Mohra". Nie jestem z Politechniki i nie chciałbym napisać czegoś źle.

W razie pytań pisz proszę na priv.

Pozdrowienia - Antek